

та затова седнахъ отгоре!... Слушай сега: Искамъ, още щомъ излѣ-

зе войската отъ Вратца, това оржие да бѣде хвърлено тамъ, откъдето никой не може да си послужи съ него... Разбра ли ме?

Той тръгна да си ходи, ала при вратата се поспрѣ за малко и съ прѣстъ повика слияния свещеникъ.

— Това го направихъ за баща ти. Едно време обичахъ да ходя на ловъ изъ Балкана... Въ една зимна виелица бѣхъ загубилъ пѣтя и навѣрно щѣхъ да загина нѣкъде затрупанъ отъ прѣспа... Тогава ме срещна баща ти. Той ме подкрепи, доведе ме у васъ — ти бѣше още пеленаче — и ме прие като гостъ. За неговата човѣщина и азъ съ човѣщина ти отговорихъ днесъ. Казвамъ ти го и искамъ на часа да го забравишъ...

Змей Горянинъ

ВЪЗРОЖДЕНЦИ

Петвѣковно двойно робство,
черни мжки и тегла —
българскиятъ родъ остана
здравъ за вѣчни времена!

Всрѣдъ тъмата буйно пламна
възрожденската искра,
и народътъ се надигна —
почна славната борба!

Левски, Ботевъ, Караджата —
скѣпи, свѣтли имена, —
тѣ загинаха въ борбата
за народна свобода!...

— Възрожденци многобройни,
вий умрѣхте зарадъ насъ,
вамъ, учители достойни,
пѣемъ химни въвъ захласъ!

Днесъ народътъ ви почита,
помни вашитѣ дѣла!
Славата ви да пребѣде
вредъ надъ родната земя!

Вас. П. Нешевъ